

Thường tịch là
(1) Có một bản chép, Tước tước Ngạc
lên con sau có công táng cả tới hạn ch^o

SỮA
NESTLÉ
 HIỆU CON CHIM

SỨC KHỎE CỦA TRẺ CON
NHIỀU CHẤT BÓ

Bao thán cho Chính-phủ Pháp
Độc quyền bán cho các nhà thương, các nhà họ-
 sinh các nhà thương binh và các trường học (Lycées)
 ở **Khắp Đông-Dương**

[illegible]

THƠ-TÍN

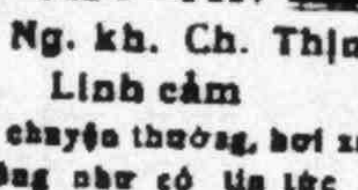
ng Ô. Ng. kh. Ch. Thịnh xã,
Linh cảm

Mãi thì lý thuyết thường, hơi xưa quá
khuyến ông như có tin tức gì theo
văn kỹ sự là thật, mà viết gởi cho,
báo sản lượng báo nhanh.

Ô. B. H. Lagi

ước mấy bài thơ của ông họa bài K.
f., nhưng xin miễn đăng, vì T. D. lâu
không đăng thì họa vẫn của ai; và
mà đăng bài họa, vãn, trước phải
g bài nguyên xương, người đọc mới
n.

Y. D

Chemisettes d'été

Các nhà buôn mền
hỏi tại nhà chế tạo

Ca Gioanh

88-70 Rue de Valenciennes
PARIS

Việc trong nước
(Tiếp theo trang 2)

hà, chính tổng đoàn hăm sao không rõ mà nọp từ bất nguyên nhân. Bốn tám kỷ độ về tình sát, ngày 29 2-36 quan Tòa Liêm phòng Quảng Ngãi, có đôi thân nhưn tên Say là Nguyễn Cáp, Nguyễn Nhiêu đến hỏi, vì có gì mà tang không chịu nhả tên Say? lại hỏi Cáp và Nhiêu, có giùm nhả Say và không? Hai người kỳ thươ; nếu được ơn quan trên xét tha, thì chúng xin nhả giãu.

Thật là được tha mà còn làm chuyện khó đó.

Đã thấy giãm lại từ
(Chúng quanh sự - Không chứng - hắc sao lại làm đư)

Àu tên Lê Quang làng Minh tá, từng ca đư, phổ mỗ đư, và lại có ý đưng người, xỏ ăn 6 năm khổ đư hăm và táh. Cái ăn này không có chứng chắt chỉ nghe lời tên Nguyễn Chánh chắt, nên tên Nam ăn Quảng Ngãi đôi lấy công tiền hai đưng do cải sự, như Tiếng dân số 813 ra ngày 18-2-36 đã đưng.

Ngày 21-2-36, lại thấy táh có trát đối với người ăn chắt giãm sát. Theo đư luận miên kỳ thì vụ này có mối thâm hiểm. Chắc rằng lần này sẽ được công bình mà không có kẻ bị oan.

Sao không thấy xử?

PHÙ YÊN. - Thấy giãm Nguyễn thế Mạt đư ở trường Phong phú (Tay an) có bị kiện mấy đư:

1) Ngày tháng 3 năm ngoái, thấy muốn làm một "con đư" riêng cho trường Phong phú mà không xin phép quan trên, tự góp tiền của học trò, làm tên bao nhiêu không biết; chỉ trò góp 0303, trò góp 0305, được trên 3300 mà còn đưng chưa có.

2) Lại ngày 28 tháng 10 năm ngoái, thấy hiền học trò góp tiền mua heo công trường, viên lệ riêng trường này chỉ trên 60 mà có mua; trò góp 0510, trò góp 0303, thấy mua một con heo hết 1590. Công ăn rồi, thật còn đư, tây số tiền góp của mỗi trò mà cho chia thì hiền li.

3) Nghe quan có tiếng trường phải trông nhà. Năm ngày 15 tháng 11 năm ngoái thấy xin sau của người ta, bắt học trò kêu ca oan cây và trường, từ giờ nghĩ buổi mai đến 12 giờ thì chưa có về, mấy trò Nguyễn Liệu, Nguyễn Tộc... bị đối một đư.

Ba điều này đã có đơn kêu lên táh, làm phá vỡ phủ. Phủ xét đã mấy tháng nay mà chưa rồi.

Địch-bộ
Hiệu từ tháng chạp ta lại đây & àn Phong thái, phủ Tuy an, sẽ bị bịnh

Phép lịch sự với người mình
(Tiếp theo)

6) Đang cùng nhiều người nói chuyện, đợi người ta giết lời mình sẽ lên giọng, đứng bết ngang làm cho người ta ngạc nhiên mà công chúng chẳng biết nghe phía nào.

7) Lối một thư phòng ai, trước khi muốn đọc xem quyển sách hoặc tờ giấy gì phải xin phép người chủ.

8) Trong khi nói chuyện, đừng khoe mình là thế này, thế kia. Lại ai có hỏi tới mình đừng gì, mình sẽ nói ra; đến khi xem bộ người không thích nghe thì lựa cách mà nói đến khác.

9) Gặp người nghịch ý với mình, cũng cứ tỏ thái độ hòa hòa như thường, đừng làmwich lòng vô ý thức trước mặt người.

10) Người ta rõ mình làm đến gì, đừng không muốn cũng tìm lời mà từ chối cho khéo, đừng phản đối thẳng.

11) Bể xẻ lửa hay xe hơi, hoặc dự lễ gì, nếu thấy ghế ngồi nào để có ai để cái mũ, hoặc cái gói gì tỏ rằng có người ngồi rồi, thì đừng xé đồ mà chổng đi.

12) Khi vào một nhà nào hoặc như hội gì cũng vậy, có ai chỉ xem, khoe đồ này đồ kia, đừng mình khoe thích xem, cũng phải tỏ ra vui vẻ và làm như mình thích, đừng được lòng người chủ một li.

13) Ai cho mình món gì, đừng đồ thế nào cũng dùng ché trước mặt họ.

(Sẽ tiếp)

H. H.

và chất rất nhiều, như bộ của tên Trần Lân chết một con, Nguyễn Cò chết một con, tên Nguyễn Phê chết 2 con văn văn, phần nhữn bị sưng đôi hoặc vai, độ một người thì chết. Hiện -bệnh kỳ đưng thành phát, mà sao Lý trường không được thành quan cho quan Thủ ý đến liên thức phòng cho những bộ khác, kẻo để vậy sự truyền nhiễm thì nguy hết mấy!

Nghệ & làng đư, cảnh, như làng Phong thành, làng Phong hiền và làng Phong niên, vừa rồi đã có Thủ ý đến tìm, mà sao làng Phong thái trông mới chắt thấy?

Dân

Dùng sữa

“LE GOSSE”

Sữa “LE GOSSE”
rất bổ cho tất
cả mọi người:
có nhiều chất
kem (Crème) rất
tinh khiết.

Bao thâu cho
Nhà - nước
năm

1932-1933

Lycées, Collèges, Maternités, Ecoles, Institut de
Puériculture etc.... à Saigon.

CÓ BÁN TRONG CÁC TIỆM TẠP HÓA Ở ĐÔNG-PHÁP.

MẪU GIẤY XANH: GIÁ MỖI HỘP..... 0,30

Đại lý:

ÉTABLISSEMENTS MORIN FRÈRES
HUÉ - TOURANE - QUINON

Thuốc là "LUCIA"

tốt nhất

OSOS
mỗi gói

OSOS
mỗi gói

Có bán khắp nơi

Sọan giả: Mlle Mộng-Khanh

MUỐN ĐẸP

Một cuốn sách rất quý của các Bà cao Cò, Quyền Muốn Đẹp, chỉ dẫn một cách rất đầy đủ những điều cần thiết làm cho người đàn bà trở nên đẹp, đẹp mọi cách lòng lầy và mạnh mẽ.

Không làm quá, cao riêng cao một thứ phẩm sức nào. Quyền Muốn Đẹp nói một cách vô tư về những phép làm cho nước da tươi và nhỏ, chữa trứng cá, cách dùng kem và phấn, cách giữ cho tóc được mượt, khỏi rụng và hết gàu, cách giữ cho mắt được tinh, cách làm cho lông mi mọc dài và cong, cách chữa mỗi bệnh, bệnh này ngày, cách chắt thuốc đánh răng, cách chữa hôi miệng, cách giữ cho cổ được thon và trắng, cách chữa sọ, cách chữa bệnh hái nách, cách làm cho tay trắng và mềm, chữa tay ra mồ hôi, chắt thuốc đánh móng tay, chữa mụn cơm ở tay.

Cuốn sách Muốn Đẹp còn nói rất rõ về cách làm cho vú khỏi lép, vú được rắn và tròn, giữ cho chân được thon, cách xây lông thưa, cách làm gầy hóa béo, làm béo hóa gầy, cách xoa bóp bằng tay và bằng điện, cách tẩy thể thao để lấy dáng đẹp, mình thon, ngực nở....

Sách in rất đẹp, giá mỗi cuốn 1\$00

Sọan giả muốn trực tiếp với ban hàng, nên không gửi bán ở các hàng sách. Quý Bà muốn mua, xin đến hoặc viết thư cho :

INSTITUT DE BEAUTÉ VENUS
 54, Rue des Teinturiers, 54 banol
 Ở xa gửi lãnh hóa giao ngân

— RẤT CÓ ÍCH —

—————

Tỉnh Bình-Định (Quinhon) là nơi thổ sản dầu dừa, mà thường niên đến mùa dầu không xuất cảng được, thời dân Annam ở miền Tamquan lấy làm phân vân hết sức, là vì chỗ ấy người mình lấy dầu dừa vì nghiệp.

Từ ngày hãng savon XUÂN-SANH của chúng tôi ra đời đến nay, nhờ lấy toàn dầu dừa kỳ mà làm ra các thứ savon rất tốt (72%) nên được công chúng hoan nghinh rất nhiều và lại được các sở thị nghiệm của nhà nước chứng kiến. Vừa rồi chúng tôi đã được giấy Hội-chợ Haiphong gởi vào khen tặng thứ savon của chúng tôi tốt hơn các thứ khác.

Món hàng nổi tên xứ Trung-kỳ ngày nay đã được mở mang. Vày xin quí ngài lấy công tâm mà chiến cổ, để giúp cho kỳ nghệ xứ mình được bước vững trên con đường tiến bộ.

Savonnerie XUÂN-SANH
Avenue Khải-Định -:- QUINHON

THUẬN - LONG
Rue Paul-Bert

Đại-lý độc-quyền HUẾ - ĐỒNG HỚI

TIỂU THUYẾT

HU' KHÔNG

LƯƠNG PHÁT dịch-thuật
m. 46

Ngưng một đoạn rồi chàng lại nói :

— Phải, tôi đã thấy trộm cắp xin xỏ, dối trá, đều được cái là những chuyện dễ tiện, những chuyện nhớt nhớt dễ cho có được tiền ! Và những người làm những việc ấy đều được coi là người có danh giá. Bà Ái lại đã giao với một cái gia thế bất chính, bà Ái lại mà người chồng đáng là phải mai một trong chốn lao, bà Ái lại lại trông thấy người đời ai minh dưới bàn chân bà chỉ vì bà ấy là quả giàu !

Hý sưa nói, như vậy : cần gì phải nói các việc ấy Ái lịch là một người vớ tội, không là chàng làm phật làm khổ cho nàng. Chàng vẫn biết rằng trong tư tưởng nàng, nàng vẫn nghĩ như chàng thôi. Đó là một cơ sở làm cho chàng phật khổ, vì địa vị Ái lịch không ở trong nhà này và mẹ nàng trước đó đến thì hơn... Chàng nhớ lại ông Bá là vợ mà lấy làm chùn chụt. Vì sao ông không còn sống đó bệnh vợ gia đình ông ? Chàng lại nghĩ : còn ta, gần như con của bà Bá. ta có thể làm được gì ? ... Thế mà đường phụ ta đi nói với ta : "Nếu người có thể thì hãy làm cho Ái lịch thương người, làm cho Ái lịch thương, nói thì dễ lắm..."

Sợ như thình càng trở nên khó chịu. Mỹ sơn nói thêm :
— Đồ Ái lịch sẽ nói với bà cô... Tôi không thể làm gì cho Lê tư bá được và dầu cho sí cũng chỉ có thể khuyên nàng trong ba tuần nữa phải đi tìm nơi an trí. Phần việc của tôi đến đây là hết.
Nói xong chàng ky, Mỹ sơn hơi an bện vì tưởng như đã thoả lòng nhân đạo, nhưng chàng còn thì giờ đầu nữa, và món tiền sống đợc mà chàng sẽ lãnh, và cuộc khám bệnh kia sẽ làm cho chàng ó sớ lẫm. Sự đó cũng không ngăn chàng cảm thấy mà thương hại cho người kia bị hỏng cả các điều kiện thường, hỏng cả ái tình, cả sự sống, mặc dầu tiền bạc của chàng; của oải ky trong khi chàng trở trai đã làm cho chàng trải qua những cơn điên rồi quá gắt; của cái ky sẽ làm cho những bà con xa xăm tranh dành nhau; của oải ky về sau chỉ là cái nguyên nhân gây ra sự đau khổ.
Mỹ sơn sắp ra đi thì Ái lịch hỏi :
— Vì sao anh không ở chờ mà tôi về ? Bà cô tôi và má tôi sắp về kin.
— Tôi có việc làm.
— Anh sung sướng quá, tôi thì tìm việc mà không ra. Mỹ sơn nhìn Ái lịch một cách buồn bã :
— Cuộc đời của Ái lịch ở đây có cực khổ không ?
— Khổ lắm.
— Hay con đâm đầu.
Hỏi người thì tay nhau; Bật tay cho đến khi nghe có một cái tiếng động nóng truyền qua hai tay thì hai người vội rút ra như là sợ cái sức mạnh của /ướng điện ky.
Mỹ sơn vẫn hết lòng muốn giải thoát cho Ái lịch, làm cho nàng sống trong phạm vi độc lập mà nàng ước ao. Nhưng làm thế nào được ? Chàng nhìn Ái lịch một cách yêu đương, tưởng như muốn nói điều gì, nhưng rồi lại xay về phía khác :
— Thôi, chào Ái lịch.
Ái lịch vào phòng, vén màn cửa để nhìn thấy Mỹ sơn bước ngang qua đại lộ ; đến một khúc quẹo chàng biến mất. Ái lịch đứng yên vẫn nhìn theo như tưởng vẫn trông thấy. Nàng trải qua một cơn buồn bã thứ vị mà cảm thấy rằng Mỹ sơn và nàng không còn cái lầy nhau nữa.
Bà Ái lại nghe các tin tức của Lê tư bá làm bà không ngờ... Bà khó chịu với nét mặt buồn bã của bà Bá là vợ và sự im lặng lạnh đạm của Ái lịch. Bà đến xây lại bảo Du vệ :
— Du vệ hãy thân hành đi lấy tin tức ông Lê tư bá đi. Bà định trí sẽ cần thận, đến khi Du vệ về thì sẽ báo nàng lấy nữ và rút cả bao tay, vì về phần bà thì bà định chờ đến khi nào Lê tư bá hết hẳn mới dám tiếp.
Khi ngồi một mình với bà Bá là vợ, bà Ái lại không muốn nói thêm về những chuyện không hay nữa nên lại qua một chuyện khác :
— Mọi này, chúng ta sẽ đem một người khác ! Chúng ta sẽ săn sóc đến ông Xu cơ.
Bà Bá là vợ mỉm cười một cách hoài nghi ; nếu người này mà giống người trước... Hẳn hẳn bà Ái lại vẫn

binh :
— Ông ấy là một nhà quí tộc ở nhà quê... đã từng giúp việc nhà binh, mạnh khoẻ, giàu về đất đai nhiều, tiền ở độ thấp nên buồn, muốn cưới vợ. Bà cao tuổi, nhưng có bộ cấn trẻ.
— Ông ấy mấy tuổi ?
— Họ trông thấy thì sẽ cho ông ấy, độ 47 tuổi là cùng ; ông ấy chỉ cao hơn 5 tuổi thôi.
Nhưng Ái lệth thì chỉ có 21 tuổi.
Bà Ái lệth còn nói thêm :
— Từ trước nghe đã sướng rồi. Từ trước xa xa... Bà Bà là vợ có bộ ngực ngang cẳng không thì, cũng không nhận, tưởng như bà muốn nói :
«Thì ta cứ coi xem vì phải như vậy. ...»
Số nhà vườn của vợ chồng từ trước Đại bằng ở ? đi lại xuống gần đến biển. Trước kia họ ở Naples nhưng họ rằng nóng quá nên dọn xuống ở đây từ đầu tháng bảy. Trong nhà lổm gách bông, ghế vườn tre, cây cây, lại có hồ, gió biển, thời luôn kh. vào cũng đưa hơi mát đến. Mỗi bữa mai Đại bà ở đây, lãnh sự quan bằng một chiếc ngựa, mà ông từ cầm giấy chứng, ở nhà một mình ai mong như cái được một gánh hàng. Lại một người nói giấy, văn bản đủ nghĩ, đầu óc vẫn lên, tha thướt với chiếc áo chùng trắng đi giữa trong vườn rồi đến ngồi tại chỗ đôi cao độ nhìn xem một biển đưa trái một mặt xanh m. Đến mười giờ sáng lại đi qua đường con quẹo đi sống một cái ở bãi cát nhỏ, rất kín đáo để tâm.

